

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 34259-07-21 א' נ' ל'

בפני כבוד השופטת אספרנצה אלון

המערער ח.א.

ע"י ב"כ עוה"ד אתי סדיס ו/או שי בליטי

נגד

המשיבה א.ל.

ע"י ב"כ עוה"ד רומי קנבל ו/או עדי כרמלי

ספרות:

אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי

חקיקה שאוזכרה:

חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו: סעי' 7, 7(א), (ד)

מיני-רציו:

* מידע הנוגע למצבו הכלכלי של אדם הוא מידע פרטי, ושימוש במידע זה ללא הסכמה מהווה פגיעה בפרטיות. עם זאת, יש שחשיפתו של מידע פרטי נדרשת לצורך קיום הליך משפטי תקין, הוגן ויעיל. בענייננו הצו שניתן להסרת החיסיון עוסק בעניינים הקשורים לתחום הכלכלי כספי של בעלי הדין עצמם בתביעות הרכוש. לאור נסיבות המקרה הספציפי, ההחלטה לעניין צו הסרת החיסיון נמצאת במתחם הסבירות השיפוטית.

* משפט חוקתי – זכויות הפרט – הגנת הפרטיות

בקשת רשות ערעור על שתי החלטות בית משפט לענייני משפחה: באחת נקבע, לעניין המועד הקובע, כי המומחה שמינה בית המשפט יערוך חוות דעת ביחס לשני המועדים המוצעים על ידי הצדדים ולאחר מכן תינתן החלטה אודות המועד הקובע הרלוונטי. השנייה כי צו הסרת חיסיון יינתן לתקופת החיים המשותפים ועד ליום 31.12.2020.

בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו ופסק:

אין חולק כי מידע הנוגע למצבו הכלכלי של אדם הוא מידע פרטי, וכי שימוש במידע זה ללא הסכמה מהווה פגיעה בפרטיות. עם זאת, יש שחשיפתו של מידע פרטי נדרשת לצורך קיום הליך משפטי תקין, הוגן ויעיל. הליך בבית המשפט לענייני משפחה מתנהל בשקיפות רבה יותר מאשר הליך אזרחי רגיל, ומחייב חובות גילוי מוגברות בין הצדדים. ככלל, בדרך האיזון בין זכות הפרטיות לצורכי המשפט יש לברר מה מידת החשיבות והחיוניות של המידע; האם הונחה תשתית עובדתית לכאורית המצדיקה את

גילוי המידע; האם בידי המערער לחשוף את המידע הנדרש בדרך של הישענות על ראיות חילופיות שלא תהיינה כרוכות בפגיעה בפרטיות; וכן מהו היקף הגילוי הנדרש לצורך עשיית צדק. הפגיעה בזכות לפרטיות מחייבת עמידה בדרישת המידתיות, ומשכך פגיעה כאמור תהיה מוצדקת כאשר לא קיימת חלופה אחרת כגון הוכחה בראיות אחרות או בנטלים; בהינתן שהפגיעה היא המינימאלית ההכרחית. בענייננו הצו שניתן להסרת החיסיון עוסק בעניינים הקשורים לתחום הכלכלי כספי של בעלי הדין עצמם בתביעות הרכוש. לאור נסיבות המקרה הספציפי בתיק ולאור אמירתו המפורשת של האיש, ההחלטה לעניין צו הסרת החיסיון אכן נמצאת במתחם הסבירות השיפוטית. ביחס להחלטה לעניין מתי יקבע המועד הקובע, בהסכמת הצדדים, בית משפט קמא יקבע דיון לבחינת טענות הצדדים מהו המועד הקובע. בהתאם להחלטתו, ועל פי הצורך, ייתן בית משפט קמא הוראות נוספות / משלימות למומחה שמינה.

פסק דין

1. בפניי בקשת רשות ערעור על שתי החלטות בית משפט לענייני משפחה בחיפה (כב' השופט טל פפרני) בתלה"מ 42748-10-20 שניתנה לה רשות ערעור ואני דנה בה כבערעור.

האחת מיום 16.06.2021 בגדרה קבע בית משפט קמא כי המומחה שמינה בית המשפט יערוך חוות דעת ביחס לשני מועדים - זה המוצע על ידי המערער (20.12.2019) וזה המוצע על ידי המשיבה (10.5.2020) "...במסגרת ההליך העיקרי ולאחר שכלל החומר יונח בפניי, תינתן החלטה אודות המועד הקובע הרלוונטי" (להלן: "ההחלטה לעניין מתי יקבע המועד הקובע");

השנייה מיום 11.07.2021 שניתנה במהלך הדיון שהתקיים בפניו, כי צו הסרת חיסיון יינתן לתקופת החיים המשותפים ועד ליום 31.12.2020 (להלן: "ההחלטה לעניין תקופת צו הסרת החיסיון").

2. בתמצית יסופר כי מדובר בבני זוג שלא נישאו מעולם, ניהלו מערכת זוגית ונולדו להם שלושה ילדים. לטענת המערער (להלן: "האיש"), היחסים המשותפים ביניהם החלו בשנת 2009 והסתיימו ביום 20.12.2019, עת עזב את דירת המגורים המשותפת. לטענת המשיבה (להלן: "האישה"), היחסים המשותפים החלו בשנת 2008 והסתיימו ביום 10.05.2020. האיש הינו איש עסקים והאישה הינה גננת במשרד החינוך. ביום 01.06.2016 חתמו הצדדים על הסכם ממון בגדרו הוסכם כי החברות המצויות בבעלות האיש, לרבות שוויס, נכסיהם (הדירה ברח' ***) ו/או מניותיהם לא יאוזנו בין הצדדים ויהיו בבעלותו הבלעדית של האיש. כך גם לגבי שני מחסנים ברח' *** בחיפה הרשומים על שם האיש. הסכם הממון אושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 20.06.2016 על ידי המותב הקודם (כב' השופט בן ציון ברגר).

3. המחלוקת הרכושית בין בני הזוג, היא באשר למועד הקובע ולהיקף הפעילות העסקית של האיש. האיש טען כי המועד הקובע צריך להישאר המועד שקבע המותב הקודם, היינו 20.12.2019, בעוד האישה טענה כי המועד הקובע הוא מועד מאוחר יותר, שכן חרף עזיבת האיש את הבית, המשיך השיתוף ביניהם ולפיכך המועד הקובע צריך להיות 10.05.2020.

4. נוכח המחלוקת בין הצדדים, קבע בית משפט קמא בהחלטתו מיום 05.02.2021 כי ידון בעניין זה בדיון הקבוע לצדדים. אלא, שבדיון שהתקיים לאחר אותה החלטה, ביום 26.05.2021, לא דן בית משפט קמא בטענות הצדדים לעניין המועד הקובע. מתוך פרוטוקול הדיון המשתרע על פני 12 עמודים, עולה כי הצדדים טענו לעניין המשמורת, זמני שהות, מצבו הבריאותי / נפשי של האיש, מתן טיפול רגשי לקטינים, הסדרי ראייה בחופשות הקיץ, מזונות, רמת החיים שניהלה המשפחה, היקף השתכרות האיש וכן חברות שהיו בבעלותו ו/או בשליטתו וחברות שנתרו פעילות. בית משפט קמא נתן החלטה באשר להיקף צו הסרת חיסיון, קבע מועד נוסף לשיבת קדם משפט, נתן הוראות למומחה, אך כאמור, לא התקיים דיון באשר למועד הקובע.
5. יום למחרת הדיון, 27.05.21, הגישה האישה בקשה למתן החלטה לגבי תיקון המועד הקובע שקבע המותב הקודם, ובית משפט קבע כי המומחה יתייחס בחוות דעתו לשני מועדים וכי ההכרעה לעניין המועד הקובע תינתן במסגרת פסק הדין. כאמור, על החלטה זו הגיש האיש בקשת רשות ערעור.
6. לאחר שבחנתי היטב את החלטות בית משפט קמא, את פרוטוקולי הדיונים שהתקיימו בפני בית משפט קמא, את טענות הצדדים בכתב ואת טיעוניהם בעל פה בדיון שהתקיים בפני ביום 21.10.21, הצעתי לצדדים כי המועד הקובע לא ייקבע רק בעת מתן פסק הדין אלא קודם לכן. בית משפט קמא יקבע דיון ולאחריו יבחן את טענות הצדדים ויקבע מהו המועד הקובע. בהתאם להחלטתו, ועל פי הצורך, ייתן בית משפט קמא הוראות נוספות / משלימות למומחה. הצדדים, לאחר שקיבלו ייעוץ והבהרות מבאי כוחם, קיבלו את המלצתי.
7. ניתנת בזאת אפוא, רשות ערעור להחלטה ביחס לעניין מתי ייקבע המועד הקובע, אני דנה בה כבערעור ובהסכמת הצדדים, אני מורה כי בית משפט קמא יקבע דיון בהתאם לתפוסת יומנו לבחינת טענות הצדדים מהו המועד הקובע. לשיקול דעת בית משפט קמא, האם באותו דיון ייחקרו הצדדים ובהתאם יקבע בית משפט קמא מהו המועד הקובע. בהתאם להחלטתו, ועל פי הצורך, ייתן בית משפט קמא הוראות נוספות / משלימות למומחה שמינה.
- מובהר, כי המומחה שמונה יגיש מוקדם ככל שניתן, את חוות דעתו ביחס ליום 20.12.19, המועד שקבע המותב הקודם (כבי' השופט בן ציון ברגר) ביום 16.12.20 וזאת מבלי לפגוע בכל טענה השמורה למי מהצדדים ומבלי לכבול את שיקול דעתו של בית משפט קמא לעניין המועד הקובע.
8. באשר להחלטה לעניין תקופת צו הסרת החיסיון, בגדרה קבע בית משפט קמא כי צו הסרת החיסיון יהיה עד ליום 31.12.20, אודה כי בתחילה סברתי כי יש מקום להתערב בה, שכן בשלב זה ובטרם נקבע מועד קובע מאוחר יותר לקביעתו של המותב הקודם, הרי שהסרת החיסיון היא לתקופה של שנה לאחר המועד הקובע שקבע המותב הקודם (20.12.19). אלא, לאחר ששבתני ובחנתי את עמדות הפרקליטים המלומדים, את דברי הצדדים בפני בית משפט קמא, את כתבי טענותיהם בפני בית משפט קמא ובעיקר לאחר ששמעתי את גרסת האיש לעניין רכישת שלושת

נכסי המקרקעין שרכש בשנת 2020, מצאתי כי בנסיבות הקונקרטיות של המשפחה, אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

9. בתמצית אלו נימוקיי:

10. אין חולק כי מידע הנוגע למצבו הכלכלי של אדם הוא מידע פרטי, וכי שימוש במידע זה ללא הסכמה מהווה פגיעה בפרטיות. פרטיות וזנעת הפרט הינן בגדר זכויות יסוד, המעוגנות בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. סעיף 7(א) לחוק היסוד קובע כי "כל אדם זכאי לפרטיות ולזנעת חייו", סעיף 7(ד) לחוק היסוד קובע כי "אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו, או ברשומותיו". עם זאת, יש שחשיפתו של מידע פרטי נדרשת לצורך קיום הליך משפטי תקין, הוגן ויעיל, שהרי לעתים "עשיית משפט צדק מחייבת הצגת נתונים ועובדות החוסים תחת הגנת הפרטיות שבלעדיהם לא ניתן להגיע לחקר האמת" (עיינו: בע"מ 3542/04 פלוני נ' פלונית, (נבו 20.06.2005) (להלן: "עניין פלונית").

11. הליך בבית המשפט לענייני משפחה מתנהל בשקיפות רבה יותר מאשר הליך אזרחי רגיל, ומחייב חובות גילוי מוגברות בין הצדדים (עיינו בע"מ 8339/06 פלוני נ' פלוני (נבו 04.01.2007)).

12. הצו שניתן להסרת החיסיון עוסק בעניינים הקשורים לתחום הכלכלי כספי של בעלי הדין עצמם בתביעות הרכוש ואינו חורג אל עבר מחוזות אחרים כגון מידע רפואי, מידע באשר לצדדים שלישיים וכיו"ב.

13. מעיון בפרוטוקול הדיון שהתנהל בבית משפט קמא ביום 26.05.2021, נלמד כי צו הסרת החיסיון הוסכם על ידי באי כוח הצדדים שניהם, כדלקמן:

"ב"כ הצדדים:

מוסכם עלינו שיינתן צו הסרת חיסיון וגילוי מסמכים הדדי לגבי כל חשבונות הבנק, כל החברות, לרואה החשבון, רשות המיסים, ביטוח לאומי, בנקאים, חברות אשראי, חברות ביטוח. אנחנו נגיש בתוך 7 ימים מהיום פסיקתא מתאימה לחתימה שתנוסח בהסכמה ותופנה לכל גורם רלוונטי."

(ש' 13-17, עמ' 11 לפרוטוקול).

14. ביום 11.07.2021 נתן בית משפט קמא החלטתו כי: "נוכח חובת הגילוי המוגברת וככל שהדבר קשור לתיק הרכוש, ניתן צו הסרת חיסיון כמבוקש, ובלבד שהצד יפנה לגורמים רלוונטיים מחזיקים וייתחס לתקופת החיים המשותפים ועד ליום 31.12.20". אלא, שלמעט קביעתו זו של בית משפט קמא כי צו הסרת החיסיון יינתן עד ליום 31.12.2020 בשל חובת הגילוי המוגברת, לא ניתן נימוק מדוע הוארך המועד להסרת החיסיון לכאורה, כשנה לאחר המועד הקובע שקבע נכון לאז, המותב הקודם. את שחסר אשלים אני.

15. שאלת האיזון הראוי בין פרטיות האיש לעשיית צדק וחקר האמת, היא השאלה המתעוררת בעניינינו. בית משפט קמא נדרש היה לבחון האם לאור כל הנסיבות שניצבו בפניו, מוצדק ועד כמה מוצדק היה לפגוע בזכותו של האיש לפרטיות, וזאת מבלי שהתכלית המבוקשת באשר לעשיית משפט צדק וחקר האמת תאבדנה.

16. ככלל, בדרך האיזון בין זכות הפרטיות לצורכי המשפט יש לברר מה מידת החשיבות והחיוניות של המידע; האם הונחה תשתית עובדתית לכאורית המצדיקה את גילוי המידע; האם בידי המערער לחשוף את המידע הנדרש בדרך של הישענות על ראיות חילופיות שלא תהיינה כרוכות בפגיעה בפרטיות; וכן מהו היקף הגילוי הנדרש לצורך עשיית צדק (עיינו **עניין פלונית**). הפגיעה בזכות לפרטיות מחייבת עמידה בדרישת המידתיות, ומשכך פגיעה כאמור תהיה מוצדקת כאשר לא קיימת חלופה אחרת כגון הוכחה בראיות אחרות או בנטלים; בהינתן שהפגיעה היא המינימאלית ההכרחית; וכאשר יש צורך ממשי בחשיפת הפרטים לשם קיומו של ההליך המשפטי (עיינו **רע"א 1917/92 סקולר נ' ג'רבי**, פ"ד מז(5) 764, 774-773 (1993); **בע"מ 6169/17 פלונית נ' פלוני** (נבו 14.09.2017)).

מהי מידת החשיבות והחיוניות של המידע?

האם הונחה תשתית עובדתית לכאורית המצדיקה את גילוי המידע?

17. מעיון בכתב התביעה של האישה בבית משפט קמא, מיוחסת לאיש פעילות עסקית, הכוללת ניהול של "בנק הלוואות פרטי" ומתן הלוואות של כספים בסכומים משמעותיים. לאיש מיוחסת בעלות קניינית על מספר חברות בע"מ, לרבות חברת "*** בע"מ", ו"*** בע"מ" ו"*** בע"מ". לאיש מיוחסת בעלות קניינית, לחלופין שותפות בחברות "*** בע"מ", וכן "*** בע"מ", כבעלים שאינו רשום, לחלופין שותף שאינו רשום. בתיק בית משפט קמא, מצויות דוגמאות לכאורה של חוזי הלוואה שהעניק האיש לצדדים שלישיים, וזאת בסכומי כסף משמעותיים. בנוסף, נסחים מאת רשם החברות אכן צורפו, ואלה מעידים כי לפחות לכאורה, האיש הינו בעל מניות ודירקטור במספר חברות המצוינות לעיל. עניינים מעין אלה מהווים נסיבות שאינן שכיחות בין בני זוג, דבר שיש בו כדי להסביר את הטיית הכף אל עבר צו הסרת חיסיון רחב יותר אך לא די בכך.

18. בדיון שהתנהל בפניי, הבהיר האיש כי רכש 3 נכסי נדל"ן (דירות / מחסן) ממקורות פרטיים, חוץ בנקאיים, שלפחות אחד מהן הוא רכש בחודש נובמבר 2020, משמע, כחודש אחד טרם המועד שנקבע ע"י בית משפט קמא להסרת החיסיון, היינו 31.12.2020.

"דירה אחת נרכשה בנובמבר 2020.

...

יש לי מאי, יוני ונובמבר. דירה אחת, ב-ק', בנובמבר 2020, ויש את ה'. סך הכול קניתי שתי דירות. הדבר השלישי שמדברים עליו זה מחסן ב-60,000 ₪, זה לא נחשב דירה. דירה אחת קניתי ב-ק' בנובמבר 2020, מחסן קניתי ב-60,000 ₪ ביולי 2020, ועוד דירה ברח' ה' שמעוקלת היום, רכשתי אותה מינואר עד מאי 2020, פריסת תשלומים. קיבלתי

הלוואה מחברה *** בע"מ. לקחתי הלוואות ממוסד חוץ בנקאי, מקום עבודה שעבדתי בו בעבר."

(ש' 1, 10-15, עמ' 7, פרוטוקול דיון מיום

21.10.2021)

19. אין ספק כי רכישת 3 נכסי נדל"ן במהלך תקופה של שנה אחת, אינה פעולה שכיחה, ואכן יכולה להעלות שאלות ותהיות בדבר מקורות המימון של רכישת הנכסים. האם נכסי נדל"ן אלה נרכשו מהלוואות פרטיות, לחלופין מכספים פרטיים שהושגו חלוף למועד הקובע, או שמא מקורות המימון לרכישת נכסי הנדל"ן היו למעשה כספים שנצברו טרם המועד הקובע, ושיש לאישה זכויות לכאוריות בהם. עניין זה דורש בדיקה וחקירה, דבר שייעשה בהליך העיקרי בפני בית משפט קמא, אך בשלב זה, קיימת תשתית עובדתית המצדיקה גילוי מידע, גם ביחס לשנת 2020.

האם ניתן לחשוף המידע תוך הישענות על ראיות חלופיות שלא יפגעו בפרטיות המערער?

20. לגרסת ב"כ האיש, בית משפט קמא נדרש היה להלך באופן מדורג בכלים העומדים לרשותו, ולהסתפק בסעד ספציפי, בו היה האיש צריך להסביר לגבי מקורות מימון נכסי הנדל"ן שרכש, היינו לאפשר את חשיפת המידע באופן אשר יתקבל בצורה אחרת, על בסיס ראיות חלופיות שמידת פגיעתן באיש תהא פחותה, דבר אשר בא לידי ביטוי מפורש בפרוטוקול הדיון, בדברי באת כוחו, עו"ד סידיס, כדלקמן:

"...כאשר יש לה טענות לסעד הצהרתי לגבי זירות שנרכשו, הבירור הנכון והיעיל הוא סעד ספציפי המורה למערער להסביר את מקורות המימון של הזירות האלה. יתרה מזאת, טענו בבית משפט קמא והראינו ראיות שהוא נטל הלוואות, כלומר התהליך הנכון הוא לא פגיעה לא מידתית בפרקטיות, היא דרישה לבירור ספציפי לחשש קונקרטי לגבי זירות ספציפיות..."

(עמ' 6, ש' 7-11, פרוטוקול דיון מיום 21.10.2021)

וכן:

"צרפנו תצהיר של מנהל חברת *** בע"מ, שהם נוהגים לתת הלוואות, זה לא דבר חריג ולא מעיד על מאחר, כמו שמנסים להציג פה..."

(עמ' 7, ש' 18-19, פרוטוקול דיון מיום 21.10.2021)

21. עמדה זו שנשמעה מפיה של ב"כ האיש, נושאת עמה טעם והיגיון, ואילו היינו עוסקים במקרה בו הנסיבות העובדתיות היו סטנדרטיות ושכיחות יותר, לו היה נוטל האיש הלוואה מגורם שלישי, מרוחק, ניטרלי, כגון מוסד בנקאי, אז ניתן היה, ככל הנראה, להסתפק במסמכי ההלוואה כמסמך מספק, וזאת בשל חזקת תקינות מסמכים של גופים מעין אלה. אך לא כך המצב שלפניי, שכן לגרסת האיש, מקור המימון של נכסי נדל"ן אלה, הינה הלוואה שנטל מחברת

"*** בע"מ", בה עבד בעבר ("מקום עבודה שעבדתי בו בעבר"), ולגרסת האישה, האיש הינו הבעלים הסמוי, לחלופין שותף סמוי בחברה זו, ואם אכן כך הדבר, אין להסתפק בהצהרת האיש לגבי מקורות המימון.

22. ההליך המדורג אותו ביקשה ב"כ האיש - תצהיר גילוי בצירוף הסכמי הלוואה, יביא להארכת ההליך ולסרבולו, תוך התשת הצדדים, ואביא דברים בשם אומרם:

"בית המשפט קמא עשה שימוש נכון וטוב בסמכויותיו... במקום שהצדדים יתישו זה את זה וזו את זה, את פרקליטיהם ואת בית המשפט בהבאת ראיות ובהתחמקות מגילוי ראיות וכיוצא בזה דרכים ותכסיסים שלא היו יאים בעבר ושכיום ניתן למנוע אותם טוב יותר ע"י עשיית שימוש נכון ויעיל בכלים שניתנו לביהמ"ש לענייני משפחה..." (עיינו: [בע"מ 8339/06 פלוני נ' פלוני](#) (נבו 04.01.2007) ואסמכתאות המובאות שם).

23. יש לזכור כי המידע המבוקש אינו ביחס לצד שלישי חיצוני לסכסוך, אלא שייך לבעל דין ישיר, הנושא מן הסתם עניין ישיר בתוצאות המשפט. עניינו הישיר של בעל דין בהליך מחליש את האינטרס הקיים בשמירה על פרטיותו, ומחזק את האינטרס של חשיפת המידע לצורך קיומו של הליך שיפוטי הוגן ותקין, השואף אל עבר הכרעה שיפוטית המשיגה צדק מהותי בין הצדדים.

"כאשר המידע הנדרש שייך לבעל הדין, בהתמודדות בין ערך ההגנה על הפרטיות לאינטרס קיומו של הליך שיפוטי תקין, מקבל האינטרס האחרון מישנה משקל, בהיות בעל הדין בעל עניין ישיר בתוצאות המשפט..." (עיינו עניין פלונית).

מהי התקופה הראויה להסרת החיסיון?

24. ככלל, יש לכוון לכך כי המועד שנקבע לעניין הסרת צו חיסיון בבית משפט יחפוף את התקופה מיום השיתוף ועד למועד הקובע. עם זאת, דרישת ההלימות אינה מחייבת עמידה דווקנית במועד הקובע, וכל סטייה מן המועד האמור תלויה בנסיבותיו הפרטניות של המקרה הספציפי הנדון בפני בית המשפט. בענייננו, שנה לאחר הפירוד, תוך שקיימת מחלוקת בין הצדדים לגבי המועד הקובע, רכש האיש שלושה נכסי מקרקעין שאחד מהם נרכש בחודש נובמבר 2020, היינו, כחודש עובר למועד שקבע בית משפט קמא להסרת החיסיון (דצמבר 2020). משכך, סבורני כי ההחלטה לעניין צו הסרת החיסיון עד ליום 31.12.2020 הינה הגיונית, ולבטח אינה חורגת ממתחם הסבירות.

25. ולפני סיום נחזור ונדגיש כי לבית משפט לענייני משפחה כלים דיוניים החורגים מן הכללים המתקיימים בהליכים אזרחיים רגילים, הן באשר להליך הדיוני והן באשר לדני הראיות.

"בראש ובראשונה, יש לזכור כי המחוקק בחר לעצב את המסגרת הדיונית בבתי המשפט לענייני משפחה במתכונת גמישה יותר מזו שנוהגת בבתי המשפט הכלליים, על יסוד התפיסה לפיה "הצדדים" בבתי משפט אלו הם בני משפחה ולא בעלי דין יריבים..."

מטעמים דומים, מתנהל ההליך בבתי משפט אלו מתוך נקודת מוצא של שקיפות רבה יותר מזו שנוהגת בהליך אזרחי ושל הכרה חובות גילוי מוגברות שבהן נושאים הצדדים. (עיינו [בע"מ 4738/13 פלוני נ' פלונית](#) (נבו 03.09.2013) והאסמכתאות המצוינות שם).

26. סבורני כי לאור נסיבות המקרה הספציפי בתיק ולאור אמירתו המפורשת של האיש, החלטת בית משפט קמא אכן נמצאת במתחם הסבירות השיפוטית. ודוק, אין ערכאת הערעור אמורה להחליף את שיקול דעתו של בית משפט קמא, אלא היא אך בוחנת את סבירות ההחלטה הדיונית, וכל עוד זו נמצאת במתחם הסבירות, הרי שההלכה קובעת כי אין מקום להתערב בה.

"הלכה היא כי בעניינים שבסדרי דין מסור לערכאה הדיונית שיקול דעת רחב, וככלל, על ערכאת הערעור לגלות ריסון בהתערבות בהחלטות הנוגעות לעניינים שכאלו, אלא אם נראה כי החלטתה של הערכאה הדיונית מנוגדת במפורש לדין, או גורמת לעיוות דין (ראו: [רע"א 5460/10 פלוטקין נ' שירותי בריאות כללית](#) [פורסם בנבו] (13.01.2011); [רע"א 8052/12 עמיעד מערכות מים בע"מ נ' טי אס טי סינירג'י בע"מ](#) [פורסם בנבו] (06.11.2012); [בן-נון וחבקין, בעמ' 203](#); [אורי גורן סוגיות בסדר הדין האזרחי 501](#) (מהדורה שנים-עשר, 2015))." (עיינו [ע"א 3518/16 עמוס פוגל נ' עיריית טבריה](#) (נבו 25.10.2018)).

סוף דבר :

27. בקשת רשות הערעור ביחס להחלטה הראשונה שעניינה ההחלטה לעניין מתי ייקבע המועד הקובע, מתקבלת בהסכמת הצדדים, ולגביה יחולו ההוראות המפורטות בסעיף 6 לעיל.

28. בקשת רשות הערעור ביחס להחלטה השנייה שעניינה ההחלטה לעניין תקופת צו הסרת החיסיון, נדחית, מהנימוקים המפורטים דלעיל.

29. נוכח התוצאה, אני מחייבת את האיש לשלם לאישה הוצאות משפט בסך 4,000 ₪. המזכירות תעביר לאישה באמצעות באת כוחה סכום זה מהפיקדון ואת היתרה תשיב לאיש באמצעות באת כוחו.

30. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים, תפעל בעניין ההוצאות כמפורט בסעיף 29 ותסגור התיק.

31. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ב, 02 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

אספרנצה אלון 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

